

Пази Боже слѣпо да прогледа.

Синътъ служеше въ едно отъ чуждестраннитѣ агентства въ Цариградъ. Бащата, дѣдо Петко Бѣлокръвченина, живѣеше въ едно село въ Сѣверна България; ако и старъ неволята го нудеше да пори съ ралото гърдитѣ на майка България, за да поддържа бабичката си и своето бѣдно, жалко съществуване.

Негово Високоблагородие Христофоръ Бѣлокровскій бѣше едно врѣме сополиво, одърпано, зацапано хлапе, което се валеше въ нечистотиитѣ на селското купище. Консултътъ мина презъ тѣхното село въ този день, когато съвършено случайно дѣтето бѣше искъпано: искъпано бѣше, защото прасето като излѣзло изъ обраслата локва, дѣтето се спуснало къмъ него, хванало го съ една ръка за ухото, съ друга за четината и искало непременно да го възсѣдне; да го яхне не могло, но успѣло да налѣпи на кълчищената си ризка всичкитѣ хубости, които прасето е могло да понесе отъ гнилото блато. Тогавъ чакъ майка му се е наумила че дѣтето има нужда отъ къпане и слѣдъ като му стоварва *десетина оки* бой на гърба, гурнала го въ коритото съ ризката заедно: първата вода се превръща на боза, втората на непрозрачна мѣтилка, че третя, че четвърта, та чакъ петата вода се избистря и изъ нея искача едно чистичко, черноокичко хубавичко, бѣло-червено момченце, съ живи хитри очички. Сѣди хубавецътъ въ натура срѣщу огъня, сѣди и майка му отстрана и му суши ризката. Хемъ я суши, хемъ погледва чедото си и май-май че се съмнѣва да ли е туй нейното чедо, дали не е. Облича му ризката и го изважда да се припече на слънце и да му испочи главицата. Свършва и тази операция, причесва му косата и башъ въ тая минута зачуватъ се звънци; отъ завой искоква единъ фаетонъ и спира до тѣхната къща, на кръчмата. Консултътъ.